

საქართველო

ბელის მოწიკა და დსაბუჯი განცხადებანი მი-
იღება „საქართველოს“ რედაქციასა და კანტორაში
ყოველდღე კვირა-უკუშენების გარდა, დღის 9-8-მდე.
ხელმოწერილი წერილები არ დაიბეჭდებიან; დიუ-
ბეტადი მკითხვერები და კორესპონდენტები
სულ არ ინახებიან; ინახება ერთი თვის მხოლოდ დი-
დი წერილები და მოთხრობანი.
რედაქცია და კანტორა იმყოფება: თბილისში, მო-
სკოვის ქუჩაზე, № 4.
ფოსტის ადრესი: წერილებისა და ფულისათვის:
თბილისი, რაქაში „საქართველო“, პო. ყაჩაღი № 76

განცხადების შავი
წელიწადი სტრუქტურის პირველი კვირა-
რედაქციის დღის 15-16-მდე, ყოველდღე
ქველზე-10 კ., კავკასიურ რედაქციის
ქველზე განცხადებათა ფასი: „საქართველო“-
ში პეტრე 1 გვ. ელჩეა 40 კ., 4-ზე
20 კ., ტექსტში-80 კ.; საველოგრაფო
განცხადება თითოეული ზომით 15x2
ლირის 5 მ.; 20x2 ლირის 7 მ., 25x2 ლირის
8 მ.; 3 სათის წერილი (მიღება სთავალა
ა. კალანდაის სტამბაში) ელჩე. პეტრე
დაბეჭდვანი 7 ლირს ყველგან 10 კაპ.

**ქართულ დრამატულ საზოგადოების
გამგებობა**
აუწყებს მ-ნ წიგნით:
ამა წლის სამშახას, 6 კრისტოფოროსის, ხაღ. 3 ხ., ხახოფლა-ხაფურ-
ნეთ ბანკის დარბაზში დანიშნულია

საზოგადო კრება
განახილველი საგნები:
1) გამგებობის წლიური ანგარიში და მოხსენება.
2) პენსიონერთა საკითხი.
3) გამგებობის და სარევიზიო კომისიის წევრთა არჩევა.
(5-276-1)

გამოვიდა და იხილება
მ. შ. წ. კითხვის საზოგად. წიგნის მაღაზიაში
„გრდემლი“
მსახურწი. შავი 2 მან. 50 კაპ.
5-267-3) გამოცემა მ. სიტყვა-ძაგვულ მწიგ. საზოგადოების.

„საქართველო“
საბავშვო
„საქართველო“
საბავშვო
„საქართველო“
საბავშვო

ხარფუხის საზოგადო კლუბი
(მხიელის პროსპექტი, № 163, საბავშვო შენობა)
შაბათი, 3 კრისტოფოროსის,
სიმპოზიანი ორბუსტრი
სტუმრები საზოგადო წესით. — — — დასაწყისი მაღამის 8 1/2 ხ.
(1-277-1)

საბურთალოზე
(საგაბაშვილი თბილისის აგარაკი)
სამოსახლოების გვირგვინი სასაზღვრო

ჩვენ დასაბურთალოზე და გავაყვით ადგილები, ძლიერ იფად საბურთალოზე,
რადგანაც ამას გვიძღვრებდა გარემოება... მაგრამ მოუხიდავით ამისა, ხევილი
ფული მიიწვთ თავს ვადაზე არ შემოდის, ამისათვის ერთდღე და უკანას-
კნელად კიდევ ვადაზედ საყოველთაოდ, ვინც მთელი სამოსახლოს ღირე-
ბულობის ათი თვის ხევილი შემოსატანს ფულს არ წარმოადგენს, ამ 1917
წლის პირველ იანვარში, მათ აღვადგინოთ დასავლეთად შემოტანილი ბეცი
აღარ დაუბრუნდებთ და დაკვეთილი სამოსახლო ადგილებიც აუცილებლად
ხამორთავით და სხვა პირობებზე დაიკვირებთ.

ამისთანავე ვადაზედ, ვისაც სამოსახლოების შექმნა სურს საბურთა-
ლოზე, 1917 წლის პირველ იანვრიდან მომდინარე იხილებს ხალოლოს ძე
შერკვილაძესთან (ქვეყნის ქუჩა № 5 წიგნის მაღაზია „ცოდნა“ და შეიძი-
ნონ დატოვებული ადგილები.)
ავანე ზაალის ძე სანაშვილი, იხილებს ნიკოლოზის ძე მერკვილაძე და
ხევახტა მხიელის ძე გაჩეჩილაძე.
(10)

**გომოვიდა ვეროკიულ პირ-
ველ ხარისხსავე რესტორან-
ბის მსახურად. საფილავი ვეროკიული პირი და აღ-
გილოკიული. ყოველ დღე: ხარო, ღოგი, საციმი,
ხაბაპური, „პირაპირი“ და სხვა სახეზე. სადილი და
მსახური. მიწვადება და ნაწარმი სიმპოზიანი, „ემო-
ნოვიაში“ სადილავი ახლად იაფად. გამოცემილი მზა-
რეული სადილს კარებით ამზადებს.**

სასადლოში პირი ნარდი და გილიარდი
პატივისცემით „კაფე-პარიზის“ წინააღმდეგი მწარმოებელი
(თ. 258) დიმიტრი უჩ. მიმდინარე და ნ. შ. მხატვარი

გამოვიდა „ახანაზობის“
გამოვიდა და იხილება ყველგან
„გელი კარტლისა“
ნიკ. გარათა-
ვილის
სრული ფასიმილი
ფასი ერთი მანეთი.

წიგნი წარმოადგენს
საბავშვო სახეობის ხელნაწი-
რის (გელი კარტლისა)
ვისაც ფოსტით უნ-
და გამოვიყარა, უნდა
მიმართოს: თბილისი
ვოლ. ვანსკაია № 12.
იხილებს მათს ძეს ნი-
კოლოზის.

**მ. თბილისში დახსნა
ველნის პარკსა
„ალარკოლი“**
ამზადებს სასაქონლო. საკანცელარიო ველანს,
ალიზარინის ფარისას
პირველხანად ქარხანა გავაყვით ველანს ო-ორ გირვანქან ბოთლებით.
ლაზარინისა და სამედიკალი. დაწვავთვით ველანსით დათმობათ.
მელანი პირის ზაღსადავად (კაპიტოვა) კარგია.
დაკვეთა დაუყოვნებლივ სრულდება
ადგილობრივ თუ გაგზავნილი.
ხაჭირთა აგენტები, რედაქტორ თბილისში, აგრეთვე სხვა დაბა ქალაქებშია.
მისამართი: თბილისი, მოსკოვის ქუჩა, № 16, „ალარკოლი“.
(თ.-228-თ.)

**მედი
ფონ-ირტალი**
(მხიელის პროსპ. 128, კრილოვის
ქუჩის კუთხე, 1, შესავალი კრილო-
ვის ქუჩიდან, სახლი ომანოვისა.)

მთავრები სახანო საავადმყოფოს
ყოფილი ორდინატორი, სპეციალისტი
დისტანტირების, საზარდე მილისა, სპე-
სობრივი ორგანოებისა, სიფილისისა
და მისი შედეგებისა (საზარდე მილის
დავიწროება), სპეცობრივი უძღვრე-
ბისა, სიმსივნისა, კრილოვისა, ბუასი-
ლისა, თეთრანისა, საზარდე ზუზ-
ტის სნეულებისა და საშვილოსნო-
სი. ორივე სპეცის ავადმყოფების მი-
ღება ხდება დღის 9 1/2-დან 1 საათამ-
დე და ნაშუადღევს 5-9 საათამდე.
ერლინი „914“ და „806“
ფეხსაუბება

გამოვიდა „ახანაზობის“
გამოვიდა და იხილება ყველგან
„გელი კარტლისა“
ნიკ. გარათა-
ვილის
სრული ფასიმილი
ფასი ერთი მანეთი.

**საუბეთსო, თავანარს
კახური ღვინო**
გოიკითხვით სარდაფში
„გ მ პ რ ი“
პატივისცემით მ. შ. მშრომნი და ნ. შ. ბავშვნი.
თბილისი: ცენტრალური ქუჩა № 1 (ვირონიკის ძეგლიდან მხიელის
ქუჩის პირველ მისახვევში, მარჯვენა).
(თ.)

გამოვიდა „ახანაზობის“
გამოვიდა და იხილება ყველგან
„გელი კარტლისა“
ნიკ. გარათა-
ვილის
სრული ფასიმილი
ფასი ერთი მანეთი.

გამოვიდა „ახანაზობის“
გამოვიდა და იხილება ყველგან
„გელი კარტლისა“
ნიკ. გარათა-
ვილის
სრული ფასიმილი
ფასი ერთი მანეთი.

გამოვიდა „ახანაზობის“
გამოვიდა და იხილება ყველგან
„გელი კარტლისა“
ნიკ. გარათა-
ვილის
სრული ფასიმილი
ფასი ერთი მანეთი.

ი. ი. ძეგლსა და დ. მთავრებს სარ-
წმუნოებრივ სისტემას და უსუსრად
და ნაკლებ კულტურისან კილოვებს.
აქედან გამომდინარეობს უკანარი იდეა
კულტურული ავტონომიისა. რუსის
კულტურის შეგნებული ნაწილი სარ-
წმუნოების თავისუფლებას და ეროვნ-
ული სკოლის განმტკიცებას ითხოვს
მიტომ, რომ პოლიტიკური ავტონო-
მიისა ან დამოუკიდებლობისათვის სა-
მშობლო მიწაწყალი არ გააჩნია.

საქართველოში კულტურული ავტო-
ნომიის იდეა შეიძინა ადამიანებ-
მა, რომელთაც სხვაფერე უდიდობა-
ბასა და უზარობას ვერ დაეწიებთ.
მაგრამ დიდი უმწიკობა კი გამოიჩინეს
ეროვნული საკითხის გადაჭრაში. რა
აქვს ჩვენ ცხოვრებასთან საერთო ამ
უცხო იდეას? მადლობა დღერათ, ვერ
კიდევ შერჩენილი გვაქვს ეროვნული
ტერიტორია, თუმცა კარგა ხანია წო-
გიერთი დაბატებული და დაუბატ-
ებელი სტუმარი ვეფილება. ჩვენი
შეურყველი უფლება ამ ტერიტორი-
აზე ჩვენმა წინაპრებმა განამტკიცეს
საუკუნოებრივი შრომითა და სისხლის
ღვრით. არა თუ შეგვეცლი ავტონო-
მია, სრული სახელმწიფოებრივი და-
მოუკიდებლობაც კი გვეტონა წარსუ-
ლი. მის შედეგად არც იმ დიდი ხა-
ნია. არ შეიძლება ითქვას, რომ სრუ-
ლი უწიკობა გამოგვეჩინოს პოლიტი-
კური პარტია-გამგებობაში. პირიქით
ერთს დროს დიდი და ძლიერი სახელ-
მწიფო გვეტონდა და არა თუ თანამე-
ბრუნებულ და პარტიული ტრეზორსაც
ბრუნებულ და განკავებულ. დღეს რად
უნდა გამოვიჩინოთ თავის თავისადმი
უნდობლობა და ისეთი რამ რად უნდა
მოვითხოვოთ რაც ამ ქვეყნად არავის
აქაყოფილებს, გარდა უმწიკველი,
მუდმივ მოტანტარე ხალხისა?

პარტიული და რა არის ეს კულტ-
ურული ავტონომია? მალევე გარდობენ
სახელმწიფოებრივ სწიხრად უბედურე
შინაარსი იფარება. ლოგიკური ანა-
ლოგია საჭირო, რომ სიტყვებმა და
ილუზიებმა არ მოგატყუოს. ყოველი
ნამდვილი ეროვნული კულტურა ავ-
ტონომიურია თავისთავად. კიდევ მე-
ტი: ყოველი ფესვგარე და ახოვანი
ეროვნული კულტურა არსებითად და-
მოუკიდებელიც არის. თუ ხალხს კულ-
ტურული ავტონომიისთვის არ მიუღწე-
ვია, თუმცა თავის თავი არ შეუღწია და
ეს შეგნება თავისებურად არ გააოტუ-
ტავს, ღირსიც არ არის სახელმწიფო-
ებრივი თვითმართებლობისა. რა აწ-
რი აქვს ისეთი ხალხის პოლიტიკურ
თვითმართებლობასა და დამოუკიდე-
ბისა, რომელსაც არც კულტურული
სანი ენა აქვს, არც თავისებური წყნ-
ჩვეულებები, არც განვითარებული ლი-
ტერატურა, ხელოვნება და სოფლ-
მედიკალი. ანუ ხალხს პირველი
გამგებელი დაეპატრონება, ისე რომ
მის-ვე შეგნებაც კი არ აღმოვათდება.

არაიან იღებენ, რომელიც მიცვალე-
ბული იხადებან უდღეო ბავშვები-
ვით. არაიან იღებენ, რომელიც უდ-
როოდ განწიკრულ არსებებს ჰგვანან,
ცხოვრებაში ლანდებოვით მიმოდინან
და მოულოდნელად ჰქვრიან, როცა
გონებრივი სინათლის ძალა ოდნავ
მეტრობს. მათი გაქობა ჩვეულებ-
რივ არავის იწვევს გულისტკივილსა
და მწუხარებას.

ასეთია სხვათა შორის ვერც წო-
დებული კულტურული ავტონომიის
იდეა. თუ არ ვსცდებით, ეს იდეა პირ-
ველად ავტორული და რუსი გარე-
ულების თავში დაიბადა. ალბად ამი-
ტომ ატყუია ასე ავტორად მშობლი
სქოლასტიკისა, ტალმუდისა და კაბა-
სტური აზროვნების ბეჭედი. რუს და
ევროპელი გარეულებს სამშობლო არ
აქვთ მის შემდეგ, რაც რომალებმა იმ-
პერატორმა ტიტემ ეროსალიმი დაან-
გრია და პალესტინის მცხოვრებნი დე-
დამიწის ზურგზე გაგვანტა. მაგრამ
ამ განხეულ და უმწიკველი ხალხს სა-
ერთო რელიგია და ტომობრივი თვი-
ნაწილი შეგველ გერმანულ ენას, ევ-
რედ წოდებულ გარგონს ლაპარაკობს.
ზუნდებრივი და ადვილად გასაგები,
რომ ხალხს, რომელსაც ეროვნული
კულტურის ასაყვებლად და პოლი-
ტიკური თვითმართებლობის მოსაპო-
ვებლად ძირითადი საფუძველი, ტერი-
ტორია, არ გააჩნია, ძალაუფლებრივ
შერჩენილ სულიერ ძალებს ეყრდნობა.

შეველია რომ ჩვენი თანამემუ-
ლური კულტურული ავტონომიის რომ
იხიბოვენ, სულ სხვა რამეს გულისხმი-
ბენ და არა იმას, რაც თავისთავად
იგულისხმება: ისინი არსებითად ებრა-
ელ ბუნდისტებზედ მხოლოდ ეროვნ-
ული სკოლისა და რელიგიური
კულტის უზრუნველყოფის ითხოვენ.
ეს ქლიქიანი ადამიანს მოთხოვნილ-
ბაა, გარეთ რომ ვერ გამოხელა და
სარკველს ალებს ცოტადიერი თვი-
სუფალი ჰაერის შესაშვებად.

ეროვნულ სკოლისა და ავტორეა-
ლურ გულსისა დიდი აწი და დიდი
ძალა არ აქვს პოლიტიკური დამოუ-
კიდებლობის გარეშე. ოსმალელ სომ-
ხებს ერთიც ჰქონდათ და მთავრეც
მაგრამ ამ გარემოებამ ეს ხალხს სრუ-
ლიადაც ვერ დაიფარა დაბეჭდვისა და
განადგურებისაგან. კათოლიკოსსა და
სახალბო მასწავლებელს არ ძალუძს
ეროვნული ტერიტორიისა და სახელ-
მწიფოს ანაზღაურება. თავისთავად
ცხადია რომ ეროვნული სწავლა-გან-
ათლების წინაშეგვლობა განახევილება

თუ ადმინისტრაციისა, სასამართლო-
სა, ვაქობა მრეწველობასა და საზო-
გადოებრივ ურთიერთობაში უცხო ენა
იქნება გაბატონებული. ცხადია ისიც,
რომ სახელმწიფოებმა ადრინდელს ავ-
ტორიტეტსა და გულენს ველარ მო-
იპოვებენ ელექტრონისა და ორატორის
მანქანის ენაში. პოლიტიკური თვით-
მართვის სასურველიც არ არის რომ
უზომო ქონება და ძალა წინააღმდე-
გობე განცალკევებული ადამიანის ხელ-
ში იფარდეს. მით უმეტეს, თუ ეს
წოდება თანამედროვე კულტურის სი-
მაღლეზე არა სდება. აქედან ცხადია
რომ ეროვნული სკოლა მხოლოდ გარ-
დასავალი საფეხურია უფრო გვიარ-
თებელი თვისუფლების მისაღწე-
ვად, ავტორეალობის მოთხოვნას კი
დამოუკიდებელი ხასიათის აქვს და მხოლოდ
იქამდე აქვს აზრი, სანამ ჩვენი ეროვნული
სიმდიდრე სხვის ხელში იმყოფება.

ეროვნულ უფლებას მხოლოდ მაშინ
აქვს ძალა როცა ის პოლიტიკური ხასი-
ათის უფლებაა და განსაზღვრულ ტერი-
ტორიაზე დაყრდნობილი. არსებობს
სხილად ეროვნულ-ტერიტორიული
სახელმწიფო; კულტურული თვითმარ-
თებლობა და სხვა ასეთი ფანტაზიები
უქმი ოცნების ნაყოფია. ეროვნული
მეწეულებისა, თეატრებისა და წიგნი-
საკვების მოსაწყობად და სხვათა-
ვად განსაკუთრებული კონსტრუქცი-
ები რიგია საჭირო: ანუ უფლებას
დაბეჭდვებულ ერებსაც კი აქვთ.

მაგრამ ჩვენი ზოიოკვირის პული-
ციტები, რომელნიც სტატისტიკური
საბუთებით ამტკიცებენ, რომ ქართველ
ხალხს არ მოეგონება ნათლად შემო-
ფარგლული ეროვნული ტერიტორია.
მესამე დასის ზოიოკვირით მეთაური იმ
აზრისაა, რომ ჩვენი ისტორიული მიწა-
წყალი არაჩვეულებრივად აქილებული
აა, რომ ჩვენი საშობლოს ერთი მე-
სამედი უცხოელებით არის დასახლე-
ბული. გულაუფლებულ ჰმანისტებსა
და ინტერნაციონალისტებს ეზრიათ
რომ უმცირესობა უმრავლესობის მიერ
არ დაინგროს მოსავალ თეთრომარ-
თულ საქართველოში. ამიტომ ვადა-
ჭირა უარყოფენ საქართველოს პო-
ლიტიკური უფლებების დაფიქრებას
ტერიტორიის ნიღაზეზე.

ახორბელი რუხონია! იმის შიშით
რომ შემოხიზნული უცხოელები ოდეს-
მე არ დაიჩაგრან, დღეს დაიჩაგრულ
ოანსმამაშულებზე ვერ გვიფიქრია.
ვინ გვაფიქრებს მთელი ქვეყნის ბედნიერ-
ებისთვის ზრუნავს, როცა თვით ჩვენი
სამშობლო ბედსაც გვიგობა „გობაში
იმყოფება? მხოლოდ ყალბსა და ცალ-
მხრივ მორალს შეუძლიან შორეულს
სხვათაგან მახლობლს სიყვარულს
მალა დაიფიქროს: ასეთ მორალში
არაფერია ადამიანური. ესეც არ იყოს
არაფერი საბუთი არ გვაქვს ვიფიქ-
როთ, რომ შემოხიზნული ან ჩამო-
თესილი უცხოელები მომავალ სა-
ქართველოში ნაკლებ უზრუნველყო-
ფილი იქნებიან, ვიდრე ძველს სა-
ქართველოში იყვნენ; ყოველს შემთ-
ხვევაში სრული უფლება ექნებათ უფ-
რო ბედნიერი ქვეყნები მოქმდნონ,
თუ ჩვენი სამშობლო ჰვა მათთვის
შეუფერებელი გასდება.

ყალბია მორალი, ყალბია სტატის-
ტიკაც. უცილობელია, რომ ჩვენი
მიწაწყალი ოდეს დროს აქრებდა და
ჩვენს სახლარში ისეთი ელემენტები
შემოიქრია, რომელთა სიხალფე სრუ-
ლიადც არ არის სასურველი. მაგრამ
ეს კიდევ მას არ ნიშნავს, რომ სა-
ქართველო აღტკვეულ ჰქვანდ და და-
ცეულობის ქართველობისათვის. ცო-
ტა არ იყოს ნათლად იგრძნობა გო-
ლება. განა ბერძენისა, ბულგარელ-
ებისა, სერბებისა, ოსმალელებისა და
სხვა ჩაგრული ერების ტერიტორია
აქრებულნი არ იყოს სანამ ოსმა-
ლეთი ველობდა? მაგრამ ბალკანეთის
ქრისტეანულმა ერებმა პოლიტიკური
დამოუკიდებლობა მოიპოვეს და მათი
მიწაწყალი ბუნებრივად გაიწმინდა
წელ-წელი. ასე ხდება ყველგან. პო-
ლიტიკურის თვისუფლებას ყველგან
ტერიტორიის განწმენვა მოსდევს.
ჯერ უცხოელი ხელოსნულები მიდიან
მერმე უცხოელი ჩაჩეკი; ბაილის ყვე-
ლა ისინა, ვინც ეროვნულ ნება-ყო-
ფას არ ებრძოლებიან.

გერონტი ქიქოძე.

პაპაშვილის სახელსაქმო კომიტეტი

დაიბეჭდა და გამოვიდა კავკასიის სახელსაქმო კომიტეტის 1915 წლის მოქმედების ანგარიში. ეს კომიტეტი სახელმწიფო დაწესებულებებს, სათავეში უდგას მოწოდებებში მინისტრის რწმუნებულთა გავასიაში, ხოლო კომიტეტის საქმიანობა ფაქტობრივად განაგრძობს აგრარული ა. ს. ფერალოვი. კომიტეტის დანიშნულება ერთობ ფართოა: მან თორმეტჯერად და უფრო კი პრაქტიკულად ხელი უნდა შეუწყოს ყოველგვარ ხელსაქმობის წესდების მოწოდების განხორციელებას ამიერ-კავკასიაში. კომიტეტი არსებობს თბილისში და საჭიროების შემთხვევაში, თუ რა საზღვრებში მოაქვს ამ დაწესებულების ქართველი ხალხისათვის, კომიტეტი ცოტა ფულიც არ იხარჯება: 1915 წლის შემოსავალ-გადასახდელ ბალანსი უდრის 116.748 მან. 29 კაპ. და ამ წინაშე მომეტებულად შედის მთავრობის მიერ ხაზინიდან და აგრეთვე კავკასიის საერაობო თანხიდან გადაღებული ფული.

უპირველესად აღსანიშნავია, რომ კომიტეტს საჭიროდ უცნობია განყოფილება და არსებობს უკვე (ბაქოს გუბ.), დერბენტის (დაღესტნის ოლქი), შუშის (განჯის გუბ.), ალექსანდროპოლის (ერევნის გუბ.) და ოზურგეთში. თბილისის გუბერნიის, როგორც კომიტეტი ფიქროს, თვით კომიტეტი გაუწევს სამსახურს. გარდა ამისა, კომიტეტის აზრით, საჭიროა აგრეთვე დაარსება შემხასა, ხოლო-მასხა და ახალ ბაიაზეთში.

საზოგადო კომიტეტის ხელმძღვანელი დიდ ყურადღებას აქცევს ბაქოსა, განჯისა და ერევნის გუბერნიებს და რამდენადაც დაეძინოს ოლქებსაც. ეს ყურადღება, სხვათა შორის, განმარტებული კომიტეტის სამსახურით, განყოფილების მუშაობაში, ხელსაქმობის შესახებ ცნობების შეკრებაში, საკომიტეტო კანტორების მოწყობაში, კომიტეტის ინსტრუქტორების მზარეოვნად დარიგების განყოფილებაში, საღებავ პრაქტიკულ კურსებს დაარსებაში, მავალითა, იდრისის, პირამსიანის, კალაგასა, ზარგავაში და სხ.

კომიტეტს მოქმედება საკომიტეტო მუშაობაში უწყობს, მაგრამ ამ მხრივ მოქმედებასაც კარგი ნაყოფი გამოაქვს. კომიტეტის მოქმედება აქ უმეტესად სუფიქტორ სკოლების დაარსებაში გამოიხატა. ასეთი ხასიათის სკოლები შეიქმნა ადგილებში არსებობს:

1) მცხეთის დედათა მონასტრთან არსებულ სკოლაში საანგარიშო 1915 წლის მუშაობა და 6 საფეხური მინქანა და 18 მოწავლე ქალი იყო. სწავლა დამთავრდა 6 ქალმა ხელისნის წოდების მიღებით. სწავლა დამთავრებულთაგან ორმა ქალმა-გუსტარაშვილმა და იმერეთშია თანაინათ სახელოსნო გახსნეს სოფელში, ერთი (სისაური) მიწვეულ იქნა ხელისნის მასწავლებლად გათვისების სასოფლო სკოლაში. აღნიშნულ სკოლა-სახელოსნოში 187 სამუშაო დღე იყო და იქ დამზადებული საქონელი 660 მან 95 კაპ. გაიყიდა.

2) ქარელის საფეხქრო სკოლაში სწავლობდა 15 ქალი და მუშაობდა 5 საფეხქრო და 2 ხალიჩების საქსიფო მანქანა. სწავლა არაფის დაუმთავრებია, რადგან მხოლოდ 2 წელიწადია, რაც სკოლა არსებობს. სკოლაში დამზადებული საქონელი გაიყიდა 286 მ. 79 კაპ.

3) იმავე ქარელში არსებობს კომიტეტისვე ხაზაგლო-საჩვენებელი სახელოსნო კალათების ამაგარივი ნივთების საკეთილად. ომიანის დრომ ამ სკოლის მუშაობას ხელი შეუწავლა. მიუხედავად ამისა სახელოსნოში წლის განმავლობაში 152 დღეს სწავლობდა მუშაობა. 10 სამუშაო დახვა იდგა და 13 გაიყიდა სწავლობდა. სახელოსნოში დამზადებული ნივთები 176 მან. 94 კაპ. გაიყიდა.

4) ოზურგეთის ამერშემუშავების საქსოვ საფეხქრო სკოლაში 20 მოსწავლე იყო და მუშაობდა 5 საფეხქრო და 1 ხალიჩების საქსიფო მანქანა, 2 ამერშემის სახევი. სწავლა დამთავრდა 6 მისწავლემ. სკოლაში დამზადებული საქონელი 477 მან. 50 კაპ. გაიყიდა. ამ სკოლის ნაყოფიერება ფართად თვალსაჩინოა. 1914 სამოსწავლო წლიდან აქ სწავლა დამთავრებულ 12 ქალს საითათოდ საკუთარი სახელოსნო აქვს და მანად და თავიანთი შრომით იჩინებენ თავს.

5) ყაზბეგის (სტეფანწმინდა) საფეხქრო სკოლაში, რომელიც დაარსებულია პრაქტიკულად გ. ყაზბეგის მცვალინეობით, საანგარიშო წლის ომიანობის გამო სწავლა შეწყვეტილი იყო. სწავლობდა 19 ქალი; ოთხმა დამთავრდა სწავლა, რომელთაგან 1 ინს-

ტრუქტორის თანაშემწედ დაინიშნა. წინა წლებში სწავლა დამთავრებულთაგან სამს საითათოდ საკუთარი სახელოსნო აქვს სტეფანწმინდაში, ხოლო ერთს გერგეთში.

6) ხაგარჯოლს საფეხქრო სკოლა, სოფლის ყრილობის სურვილის თანხმად, დაარსა კომიტეტმა ქართულ სასოფლო სმურწრო საზოგადოების შეამდგომლობით 1915 წლის ღვინობისთვის. სოფელმა სკოლის მოსაწყობად იმ თავითვე გადასდა 200 მან. და აგრეთვე უწყვილოდ უთმობს სკოლის შენობას განათება-განათობით და მოსამსახურით. კომიტეტი ხოლოდ ჯგერის აძლევს მასწავლებელს ქ. ა. კაპანაძეს. დანარჩენი ხაზგება იმ თავითვე იქირა საფეხქრო საზოგადოებამ. ამ რთვად ამ სკოლას 2 მომწოდებელი-პატრონი ჰყავს-სახელსაქმო კომიტეტი და ქართული სასოფლო საფეხქრო საზოგადოება. განსინათნად სკოლას 150 ქალი მოაწყვა სასწავლოდ, მაგრამ განსაზღვრულ ნორმაზე მეტის მიღება შეუძლებელი შეიქმნა. საანგარიშო 1915 წელს მხოლოდ 44 სამუშაო დღე იყო და 4 საფეხქრო მინქანა იდგა. საანგარიშის სოფლის საზოგადოება დღეს თანაგრძობით ემყრობა ამ სკოლას და იმის წარმოების დიდად უწყობს.

მოყოფა

ომისაგან დაზარალებულ და ჯარისკაცთა და მათის ოჯახებისთვის ხელმწიფე იმპერატორის უმაღლეს მფრველობის ქვეშ მყოფი საზოგადოება მოუწოდებს ყველას, დაეხმარნენ ომი დაზარალებულ ჯარისკაცთა და მათს ოჯახებს.

ვინც ცის, რამდენი ში დასის ქატი და ასახირო და უმწეოდ დასტავა ამ ომში. მათთან ერთად წვალბა მოელსთ იმით, ვისაც ეს ჯარისკაცი ასაზრდოვებენ.

სკორო არც კია ბევრი ილაპარაკეს კაცმა ამ დასაზარალებულთა შესახებ. დე. ყველამ წარმოიდგინოს საერთო მუშაობა მთელის რუსეთისა და მთავრობის თავისი წვლილი. ამ ტანჯვაში მყოფთა მავარი გზივით და იტოდეთ, რომ მათს უკან დგას დაწყულსებული იესო, ექვს ბერი-გვინიანი.

ქიტეს გულისთვის, სამშობლოს გულისთვის, მოწყალეა გაღეთ, მართლმადიდებელნი.

დავა-სოფლები

ს. მ. მუჟაბისხანი (გორის მაზრა). ქარაგანია, რაც ამ სოფელში ორკლასიანი სამინისტრო სკოლა არსებობს. სოფელი მას უფლს, პატრონობს, არაფერს აქვებს. სკოლა-გი პოლიტიკან მასწავლებლთა წყალობით, თავის დანიშნულებას ვერ ასრულებს. 1881 წ. სასწავლო გეგმა ჩვენს ქართველ სახელმწიფოში ბევრისათვის დღესაც სანუკარ ოცნების შეადგენს. თუმცა ამ გეგმის თანხმად კავკასიის პირველ წლის მეორე ნახევრიდან უნდა დაწყონ და კვრაში ხუთი მანხვარ სათანინი გავყვიროდ უნდა მონაღობონ, მაგრამ მეჯვრისხევი ეს სამი წელიწადია, მაგრამ ვერაფერსა ვხედავთ.

ამ სკოლაში რუსულ ენას პირველ განყოფ. ოქტომბრიდან იწყებენ, რასაც კვრაში თორმეტი გავყოფილი აქვს. საშობლო ენას კი მხოლოდ 6 ახგება მეორესა და მესამე გაყოფილებებში. მეოთხესა და მეხუთესი ხომ საშობლო ენა თითქმის გამოიქვედებულია, კვრაში მხოლოდ 2-3 გავყოფილი თლი აქვს დამთმობილი. სამშობლო ქვეყნის ისტორიასა და გეოგრაფიის შესახებ ლაპარაკი მერა. სამაგეოროდ, უცხო ქვეყნის ისტორია-გეოგრაფიას "ენერგოლოდ" ასწავლიან, როგორც თეთრეულებს.

დასვენების დროს მოწოდებებს სამშობლო ენაზე ლაპარაკი სასტიკად აკრძალული აქვთ. შეიდი წლის ბავშვებს რომ ქართულად სალაში მისცენ, უხერხო რუსულით გიპაუხებთ: "ზრისტი" ინ "დოსე-დანიო". მასწავლებლებს რომ ჰკითხოთ, რაში გამოიხატება თქვენი შრომათა, გიპასუხებენ: შეგებ, რუსულს რა მშენიერად ვასწავლიათ...

სამი წლის წინად ამ სკოლის ზედამხედველად ბერძენი იყო, რომელსაც ქართულისა ათაფერი ეყურებოდა, მაგრამ მის დროს მოწოდებებისთვის საშობლო ენაზე ლაპარაკი არავის აუკრძალავს და სწავლა 1881 წ. გეგმის თანხმად სწავლობდა. მაგრამ დრონი იცვალნენ, ყველასგან პრაქტიკული სახ. სკოლათა ინსპექტორი სემიონოვი გარდაიცვალა და მის

ადგილზედ ცნობილი პოლიტიკი დაინიშნეს, რომელსაც თავისი პოლიტიკანობით სამი წლის განმავლობაში ქართულ სკოლებში საშობლო ენა მერად შეასწავლა და მის მოსაზრებას კი ჰმაბნელდა, რაც თავის დროზედ არა ერთხელ იყო აღნიშნული ჩვენს გაზეთებში. მაგრამ პოლიტიკეს ქართული ენის აღმოფხვრა ვეღარ დასცალდა, რადგანაც წელს თებერვალშივე ყარის ოლქისკენ გაისტუმრეს.

პოლიტიკმა მეჯვრისხევის სკოლას ბერძენი მოაზრობა და მის ადგილზედ ქართველი გადმოიყვანა-იგ. მთელი-შელო, რომელსაც განსვენებული სემიონოვი სრულებით ადგილს არ აძლევდა. მისი აქ მოსვლა და საშობლო ენის დაზარავად ერთი იყო. მის თანაშობლოდ ამ ადგილ მოღვაწეობაში მეორე ქართველიც გამოგზავნა, ევატ. გიორგობიანი. ამ ორმა მასწავლებელმა ერთმანეთს ჯიბრობაც დაუწყეს, თუ ვინ ვის აჯობებდა... ასეთ "მოლაშქრობით", რასაკვირველია, მათ მთავრობის ყურადღება დაიმსახურეს და პოლიტიკის წყალობის დირსნიც გახდნენ. ხუმრობა საქმე კი არ გეგონით ინსპექტორის წყალობა, იგი ხუთ თემანს მიიქც უდრის.

ზარზან აჯანთლების მექვეს ლ. ში წერილი მოგვათავს, სადაც დაწვრილებით აღწერს მათი საქმეის საგვირგორი, მეგონა, ესლა მინც შეტყებებით და გასწორდებთან მეოთხე, მაგრამ თქვენც არ მომიკედეთ. ტყუილად კი არ ამოხს ქართული ანდაზა: კუზიანს მხოლოდ სამარე გასწორებო. ჩემმა წერილმა ეს გიორგი მთავრობის თვალში "აბაბლად" და უფრო თანამად დაიწყეს მოქმედება. ზარზან მთავრობამ ეკ. გიორგობიანი" ცხებთში გადაიყვანა, სადაც თავის პოლიტიკანობით უკვე სახელი გათქვამდა; მოწოდებების გარდა, მშობლებსაც კი ურჩევს, თქვენს შვილებს ოჯახში რუსულად ელაპარაკეთ...

ეკ. გიორგობიანის ქალის ნაცვლად მეჯვრისხევის სკოლაში გადმოიყვანეს ქ. ა. თამარ ცერცვაძე-სა და პირველი განყოფილება ჩააბარეს. სექტემბერი მიიწერა, ოქტომბრში დადგა, მაგრამ ახალ მოწოდებების რუსულ სწავლება ჯერ ფუქვადაც არ მოსიღოდა. მთელი-ლოშვილს მოგანდა, რომ გავლდ წელი ამ დროს მისი ერთგული გიორგობიანის ბავშვებს უკვე რუსულად გუქვებდა; მოგანდა ისიც, გიორგობიანის ქალი თუ როგორის ერთგული მთელის თვის განმავლობაში ბავშვებს სულ ინსპექტორის დასახვედრ სალაში ამეორებინებდა: "Ваше Высочордие!" რაც პოლიტიკს ძედან მოეწონა; მოგონდა ყველა ესა და გული დაწყდა...

ბოლოს ნაღვლიანმა მთ-შვილმა თამარს სთხოვა: არიქა, რუსული ენაზე დაიწყეთ, თორემ პოლიტიკი გავყოფიყვებოდა, მაგრამ ცივი უარი მიიღო. ეს მთ-შვილს ძან ეუბოუვა და დაეშუქრა: თუ ჩემს მოთხოვნილებას არ აასრულებ, პოლიტიკეს მიეწერა. მის შიორე მასწავლებლებს ცივიზირო, ქ. ა. მინ. კ-ძე, და აური "ცრცვაძის ქალს ისეთი დღე დააწიეს, რომ შენი მტერი... გადაეიდნენ, სწერეს... ბოლოს საქმე იქამდე გაუჭირეს, რომ ქ. ა. ცერცვაძისა იძულებული გახდა თავისად უნებურად, რუსული ენის სწავლება დაეზე ადრე დაეწყო, მაგრამ მთელი-შვილი მაინც უმკაფიოლო დარა, რათომ ოქტომბრიდანვე არ დაიწყეთ.

წელს სექტემბრიდანვე აურჩა "ცრცვაძის ქალმა, როგორც იყო, თავი დაახშია მთ-შვილს ინციხიციას და სოფ. ხელთუბანში გადავიდა, ხოლო მის ადგილზე ხელთუბნელი მასწავლებელი გადმოიყვანეს.

ს. მუჟაბის-ხანი. ჩვენ, მეჯვრისხევილი ვართ მტე-სტყუნივთ თვალეხს და შინ მოყვარეს. ვამყობთ: ამა და ამ საკულტურო დაწესებულებაში პატრონია ვართო. დიბ, სხვათა შორის, გვაქვს "ქსენონი", "წიგნთსაცე-სამკიხელო". "ქსენონი"... მკითხველს ეგონება, სათავში მკითხველთა მთა ქალი უდგათო, ვადემუიფთა ქართ-ლებებით იქნება შემკული, მე-დიკამენტებით საქმიანობა სრული და სხვა. მასტყუნივთა მკითხველი, თუ ასრე იფიქრებო. ყოველივე ეს იყო ერთ დროს და დღეს აღარ არის. დღეს ქსენონის გაგება-შეფრისი მხოლოდ რუსი ფერმ-ლადა, და მოგენსებობა საზოგადოთ ფერშლის საქმეში ცოდ-ნის ავლადიდება. ამ ქსენონის ეკონო-მიურ ცხოვრებდამ საზოგადოებამ ბევრი არა იცისრა, რადგანაც კრებე-ბი ანგარიშის საცადუნლად არ იმარ-

თება ხოლმე. გავილილი აქვს საზოგადოებას, რომ ქსენონის ფულს ვილაც შეხებია და დაუხარჯეს, იცის ისიც, რომ ეს საქმე განმოსაზარებელი იყო, მაგრამ, არაფისა სურს იცის დიდეს ტალახიანი საქმე. იცის საზოგადოებამ, რომ გლენკაცობა უკლებლივ იხდის თავის ხეიდრ ხარჯს "ქსენონისას", ისაც კარგად იცის, რომ მომეტებულ წლის ანაფურბისას არც ზალთი და არც ნებით სურს თავისი წვლილი მი-აწოდოს ამ ქსენონს. ეს უკანასკნელი გარემოება დიდად აწუხებს თავმჯდომარეს "ქსენონის" გაგვობისას ქ. ე. ცერისთვისას. ეს აღმაინი ყოველ დონესა ლონობს მოიხბრის ანაფურბა ამ საქმეში და შეტლებისა დაგვარაბ შეტატონის წვლილი, "წელითქის" პრაქტიკა კი აღუთქვა, მაგრამ საქმე საქმეთ დარჩა და დღეს შეინახველი "ქსენონისა" თითქმის მარტო გლენკაცინი არიან. სასურველია, გაგვობაში ციკრით თუ ბევრთა ცენტრული წყვრილი იყენენ არჩეული, თორემ წყვრის "დიბ" და "ბატონო" საქმეს ვერ წააწყვს წინ.

ჩვენი სამკითხველონი, რომელიც ამ ზაფხულს ასრე შეამკო ერთმა გიმგეობის წყვრმა "საქართველოს" ფურცლებზედ, თითქმის ორი წელიწადია, არა ვციერთ-რა, 1915 წლის ზაფხულში ბ. გრ. ბურჯულაძის თანადასწრებით მ-ხდა წვერთა საზოგადო კრება. მ-შ-ნ ვცანით საქმის ვითარება. ბ. ბურჯულაძემ თავის შთაბეჭდილებანი გაუზიარა საზოგადოებას, შთაბეჭდილებანი, საწმუხაროდ, არა სასურველი. შენიშენი-დარიგებანი სხელმძღვანელოთ მისაც ვამგვობს. ეს უკანასკნელი საზოგადო კრება იყო წვერთა. მას შემდეგ კარგა ხანმა ვანგლო, რომდენიმე წყვრმაც სამუშაოს და გამგვობისამ თავი დაანება თანამდებობას და მათ ადგილზედ არაფინა არჩეული, სამკითხველოს წყვრილი საზოგადო კრების დანიშნას მოითხოვს, საქმის ვითარების ვაცნობას, ახალს არჩევნებს. გაგვობა მოვალეა თვისი ნატვრით ვალი შეასრულოს საზოგადოების წინაშე-დანიშნის კრება, წარდგინოს საზოგადოებას ანგარიში, საზოგადოებამვე არ იცის, რა იქნას ის ფული, რომელიც ამ წლის ზაფხულში მოგროვდა. ჩვენ შეწარველი და წვერნი კი დანტრესე-ული ვართ, თუ არა მონჭარდა ის ფული. ყველგვე ვე მართეფობის ვალია ვაუწყოს სამკითხველოს წვერთა და მაშინ საქმეის ქებით მოიხსენიებთ. რათ ახანებს გამგვობა, რათ ერიდება საზოგადო კრებას? ჩვენთვის საინტერესოა საცოდუნლათ.

ვინმე თორელი.

ბედილსა ანუ ავი-ზენის ვა მ ლ ო ბ ა

ბედილსა ანუ ავი-ზენის ვა მ ლ ო ბ ა

ბედილსა ანუ ავი-ზენის ვა მ ლ ო ბ ა

ნიკო გ. სოსიანიშვილის პასუხი ღვინო

საზოგადო სახლი „მ. სოსიანიშვილი და ა. ა. ა.“

საუბათსო პასუხი ღვინის საფუძვი

მ. ბაქოში ღვინით ვაჭრობა

„საზოგადო სახლი“ (საქმეში) პრ. ივ. ჭავჭავაძისა და ნ. ი. გველესიანის

პირს ტანჯვა, პირს საერთო სისუსტე, პირს საქმობრივი უმალსება!

ბედილსა ანუ ავი-ზენის ვა მ ლ ო ბ ა

თავის მრეფველი ამ. პეგველოვები